

od zidaniga mosta do Celja za saboj ima, ako je zdrave pljuča in kosti iz tolikih nevarnost odnesel. Kakor sedanje lice železne ceste od zidaniga mosta do Celja kaže, se letas še ne bomo po nji vozili.

(Dalje sledi.)

Nesrečna prigodba.

Nek kmet iz Verhniške komisije, ki po svojim stanu ni mesár, je zaklal skrivej bolno kravo s hudo strupenim vrančnim prisadam. On in njegova žena sta dobila črne mehurje po rokah; moža so še ozdravili v Ljubljanski bolnišnici, za ženo je bilo pa že prepozno, kér se je strupenina že v celo truplo potegnila; umerla je v bolnišnici 21. tega mesca. Oj, de bi vunder ljudje verjéti hotli, kakó nevarno je z bolno živino opraviti imeti, dokler se nje bolezin ne pozná, posebno pa s tako, ki je na vrančnim prisadu bolna, kteriga človek takó lahko od nje naleze, kadar bolno ozdravljuje in se pri tem opraviu kaj rani ali drugač oskruni! Pregrešno pa je in tudi zoper cesarske postave, bolno živino, in zlasti z vrančnim prisadam, skrivej klati, njeno mesó jesti in prodajati, in takó življenje veliko ljudi v nevarnost pripravljati. Oj, kolikrat smo že v Novicah opominjevali, svarili in za Božjo voljo prosili, de bi se ljudje taci nesreč varovali; — ali bojo naše besede zmirej besede vpijočiga v pušavi ostale!! Vsi kmetje ne beró naših Novic; naj bi saj tisti, ki jih beró in naše opomíne slišijo, take potrebne poduke po vsi svoji moči krog in krog oznanovali, de bi se take reči po celi deželi razglasile!

Dr. B.

Za božjo voljo ali še ne bo konec vraž!

V 26. listu Novic smo oznanili žalostno prigodbo, de je en otrok blizo Kroke na Gorenském od gada pičen umerl. Danes pa vémo za gotovo povedati, de je oče te nesrečne deklice, ki jo je gad v desno nogo pičil, v Kropo šel — ne zdravnika na pomoč klicat ampak po nekiga fužinskiga delavca, kterimu neumni babjeverci moč pripisujejo, de zna kačji pik panati. Goljufni mazec (Quacksalber) res pride, opravi svoje čire čare, pravi de se ni treba zdaj nič več bati, in gré kakor mogočen izveličar od ondot. — Drugo jutro je deklica že na parah ležala, kteri bi se bilo, kakor so zdravniki rekli, précej v začetku lahko pomagalo. — Ali ni to strašna in pregrešna neumnost, takim goljufnim mazcam, takim krivim prerokam, takim sleparskim rokonavžarjam le nar manjši reč verjeti in jih na pomoč klicati!

Pri ti priložnosti moram še eno žalostno prigodbo ravno take vražne baže povedati, ktera se je lani na Gorenském zgodila, in ki je dva človeka ob življenje pripravila, eniga pa za zmirej nesrečniga storila. Nek žolčičen kmetiški fant je začel bolehovati. Namest zdravila pri zdravniku iskati, gré mazce in sleparske copernike za svet prašat; ti ga zagotovijo, de mu je bolezin narejena, in mu ukažejo, de ga poprej ne morejo ozdraviti, dokler jim ne prinese kos srajce ali pa lás tistiga človeka, ki je njegov nar večí sovražnik. Kér se mu to vražstvo čudno zdí, se spravi čez Ljubelj in gré na Koroško drugo copernico za svet prašat; tudi ta babéla mu ravno to svetje, mu še clo v ogledalu podobo tistiga pokaže, ki mu je bolezin naredil, in mu pravi, de se ne bo ozdravil, dokler njegov sovražnik živí. Neumni človek verjame, kar mu gerda baba pravi, gré domú, in ubíje na samotnim kraji stariga soseda, s kterim je nekoliko v prepíru živel. — Sodnja gosposka ubijavca

vjame, v ječo zaprè — in de se mu bo huda péla, je gotovo; copernico so na Koroškém zaperli, se je pa v ječi sama obesila. —

Bravci! kaj pravite od te žalostne prigodbe? —
— Za božjo voljo, ali še ne bo konec vraž?!

Dr. B.

Konjsko mesó.

Hanoveranske Novice pišejo od 10. rožniga cveta: Od 17. maliga travna do danes je bilo tukej 42 konj zavoljo predrage piče in vunanjiga poškodovanja prodanih, po postavah ogledanih, potem zaklanih in pojeđenih. Sabato pred Binkuštmí so 4 konje zaklali in od njih 20 centov mesá v mesnicah prodali. Nar mlajši zaklanih konj je bil 2 leti, nar starji pa 21 let star.

Šent-Elenska pšenica

se dobí na prodaj tudi v Ljubljani na Poljanah Nr. 58, bokal za 50 kraje. Iz pol maselca je pridelala posestnica te pšenice cel mernik ($\frac{1}{2}$ vagana); za posetev 2000 štirjakov (Quadratklaffer) velike njive je po Dunajskih skušnjah dovelj 1 vagan; seje se v jeseni nekoliko popred kakor navadna pšenica, in pa veliko redkeji. Dunajčanje se práv tergajo, tiste elenske pšenice kaj dobiti, od ktere smo v 28. listu govorili; noč in dan je straža okoli njive postavljena, de je nobeden kako klasje ne posmukne. Na Krajskim in tudi po drugih deželah je ta pšenica že neke leta znana — pa se je kmetovavci niso hotli poprijeti; zdej pa hočejo na enkrat vsi čez-njo planiti.

Oznanílo

kmetijski družbi na ogled poslaniga krajskiga sadja.

(Dalje.)

7. Gospod Janez Dolenc, kupec in posestnik v Ipavci, so nam poslali 19. dan tega mesca posebno žlahnih in popolnoma zrelih breskev, ki se Majdalenšice (frühe Purpurpfirsich) imenujejo in ki so na gosp. Dolencovim zemljišu poleg Ipavskiga terga zrasle. Ravno ta gospod so poslali en dan potem tudi na njih zemljišu, stara gôra imenovanim pridelanih žlahnih fig, ki jih Šmirnarce (Smirner) imenujejo.

8. Iz verta gosp. Sována, kupca in posestnika v Ljubljani, smo dobili zgodne dolgorepke, (langstieliga Sommermuscat), ki so med hruškami pri nas nar perve zrele.

9. Od gosp. Jurja Pajka, tesarskiga mojstra v Ljubljani, ravno take.

(Dalje sledi.)

Današnjimu listu je perdjan 13. dokladni list — in pa sedemnajsti del kemíje.

Žitni kup. (Srednja cena).	V Ljubljani		V Krajnju	
	24. Maliga serpana.		19. Maliga serpana.	
	gold.	kr.	gold.	kr.
1 mernik Pšenice domače....	2	56	3	8
1 » » banaške...	3	—	3	9
1 » Turšice.....	2	—	1	58
1 » Soršice.....	—	—	2	40
1 » Reži.....	2	4	2	25
1 » Ječmena.....	1	51	—	—
1 » Prosa.....	1	54	1	56
1 » Ajde.....	1	53	1	42
1 » Ovsa.....	1	7	1	8